Prima instanţă: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. Natalia Doroftei)
Dosarul nr. 2rc-34/25
(2-25002218-02-2rc-21022025)

D E C I Z I E

7 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta SRL"SERVICE TULIS", reprezentată de avocatul Marin Jalbă, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 ianuarie 2025, prin care s-a admis asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL"IMPERADOR" împotriva SRL"SERVICE TULIS" privind încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 9 ianuarie 2025, reclamanta SRL"IMPERADOR", reprezentată de avocatul Alexandru Vasilachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL"SERVICE TULIS" privind încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a solicitat asigurarea acțiunii.
2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 ianuarie 2025, s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru pe bunurile imobil și mobile, inclusiv și conturile bancare, ce aparțin pârâtei SRL"SERVICE TULIS", în limita sumei de 308077,93 lei.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 12 februarie 2025, recurenta SRL"SERVICE TULIS", reprezentată de avocatul Marin Jalbă, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 ianuarie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu respingerea cererii privind asigurarea acțiunii.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, emisă contrar circumstanțelor reale ale cauzei.

Consideră că la examinarea cererii de asigurare a acţiunii, instanţa nu a ținut cont de obiectul şi temeiul acţiunii, nu a determinat natura litigiului precum şi acțiunile intimatului.

Punctează că prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ale recurentei, la moment se stopează activitatea economică, or, recurenta este o companie producătoare de beton și asfalt care iarna are vânzări mai slabe sau chiar deloc, dar în același timp are în jur de 100 angajați care așteaptă să primească salariu. La fel, compania deține și credite care au un termen de achitare lunar și care la fel este afectat și care duce la o îndatorare nejustificată prin blocarea sumei de 308077,93 lei.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 21 februarie 2025.
6. Intimata SRL”IMPERADOR”, deși a fost informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul punctează că cadrul legal pertinent, şi anume art.174 Cod de

procedură civilă, privind temeiurile asigurării acţiunii:

(1) La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

(2) La dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică *mutatis mutandis* prevederile art.11[1] alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.

12. Conform prevederilor art.175 Cod de procedură civilă cu privire la măsurile de asigurare a acţiunii:

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

(3) În cazul încălcării interdicţiilor specificate la alin.(1) lit.b) şi c), vinovaţilor se aplică o amendă de la 10 la 20 de unităţi convenţionale. Pe lîngă aceasta, reclamantul poate cere vinovaţilor reparaţia prejudiciilor cauzate prin neexecutarea încheierii judecătoreşti de asigurare a acţiunii.

(4) Sechestrul sau interdicţia aplicată în privinţa unui drept înregistrat într-un registru de publicitate prevăzut de lege nu împiedică titularul dreptului să încheie acte juridice de dispoziţie cu privire la drept, cu condiţia că actul juridic stipulează

expres că este încheiat sub condiţia suspensivă a ridicării sechestrului sau interdicţiei. În acest caz, dreptul dobînditorului doar se înregistrează provizoriu.
(5) Nu pot fi puse sub sechestru, inclusiv în procesele de insolvabilitate, acţiunile emise de bănci, care cad sub incidenţa dispoziţiilor art.45 alin.(4), art.46 alin.(4), art.52 alin.(1) lit.b) şi c), alin.(2), alin.(3), alin.(6) şi art.52[1] din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele băneşti rezultante din înstrăinarea acestor acţiuni.
(6) Instanţa de judecată nu poate dispune, inclusiv în procesele de insolvabilitate, măsuri de asigurare a acţiunii care au drept obiect sau efect interzicerea înstrăinării obligatorii a acţiunilor emise de bănci, care cad sub incidenţa dispoziţiilor art.45 alin.(4), art.46 alin.(4), art.52 alin.(1) lit.b) şi c), alin.(2), alin.(3), alin.(6) şi art.52[1] din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor."

13. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la 9 ianuarie 2025, reclamanta SRL"IMPERADOR", reprezentată de avocatul Alexandru Vasilachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL"SERVICE TULIS" privind încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a solicitat asigurarea acțiunii.
14. Colegiul remarcă, că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive și aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului şi urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
15. Prima instanță a ținut cont de acest deziderat și, pornind de la circumstanțele litigiului, fără a prejudicia fondul cauzei, a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile, inclusiv și conturile bancare, ce aparțin pârâtei SRL"SERVICE TULIS", în limita sumei de 308077,93 lei.
16. Prin urmare, este evident că aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii în cauza dată, ar asigura realizarea „de facto" a preîntâmpinării apariției impedimentelor la executarea eventualei hotărâri.
17. Colegiul notează că, instanța de fond corect a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ținând cont de faptul că, lipsa măsurii asiguratorii, având în vedere circumstanțele invocate de solicitant, precum și natura litigiului, poate crea dificultăți serioase în executarea unei hotărâri judecătorești, or, reclamanta SRL"IMPERADOR" a motivat suficient de argumentat și convingător necesitatea aplicării măsurii de asigurare.
18. În accepțiunea Colegiului, în speță, asigurarea acțiunii este necesară și dictată

în virtutea următoarelor argumente, și anume: asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid şi într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.

19. Concomitent, instanţa de recurs menționează că, recurenta, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
20. Colegiul remarcă că măsura de asigurare s-a aplicat în scopul prevenirii unor pagube iminente.
21. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).
22. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
23. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei.
24. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanțe la data pronunțării este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta SRL”SERVICE TULIS”, reprezentată de avocatul Marin Jalbă, ca fiind neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 ianuarie 2025, prin care s-a admis asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu